

IRLANDIA.

37

per Connaciam, *Linnus*; & *Moadus*, per Kenelcunilliam, Slicheiam, & Samairam: *Modarnis* vero & *Furnus* per Keneleoniam, & alia plurima. Inter omnia vero flumina Hiberniae non immerito principatum *Synnum* obtinet, tam quantitatis sue majestate longisque terrarum excursibus, quam fœcundissima piseositate. Ceterum flumina & Lacus suis sibi innatis fœcunda sunt piscibus. Terra inæqualis est & montosa, mollis & aquosa. In summis Montium verticibus stagna reperies & paludes. Pecore Montes, nemora Feris abuſant. De mari quod Hibernium & Britanniam interluit sic scribit Solinus: *Mare quod inter Hiberniam & Britanniam Mare*, interluit, undosum & inquietum, toto in anno non nisi astris pauculis diebus est navigabile. Sed errat. Satis enim tranquillum est, nisi ventorum vi agitur. Et non solum æstate, sed etiam summa hyeme, vectores ulro citroque navingant. Marinis autem piscibus per omnia latera maritima, satis abundat. Habet Hibernia in universum Comites triginta tres. Archiepiscopos quatuor. *Armaghensem* totius Hiberniae Primate: *Dublinensem* Hiberniae Primate: *Cassiliensem* & *Toamensem*. Et hi quatuor viginti novem Suffraganeos habent. Hibernia ex Incolarum moribus in duas partes distribuitur. Qui enim legibus teneri recusant & incultius vivunt *Frishrie*, & vulgo *Wild Irish*, id est, sylvestris Hibernici vocantur. Qui vero Legum potestatum sanctam habet, & judiciis se listunt, *Anglo-Hibernici* dicuntur, & eorum regio *The English Pale*: Anglicè, naturaliter & incorrupte loquuntur; Hibernice tamen norunt, propter quotidiana commercia. Hibernici primarios quosdam Tyrannos habent, quorum imperio plures tenentur: sub Anglico jure & imperio, nisi simulare & quamdiu Angli milites eorum territoria depopulantur, non vivunt. Iudicia tamen propter deprædationes frequentes, & furta nocturna certis temporibus & locis constituunt. Illic reorum qui accusantur, proprium est: Nego. Si convincantur, ad litem astimandam quosdam arbitros, quos illi *Brehonios* appellant, adhibent. Isti sunt ex una familia proseminati, qui quemvis intelligentiam juris non habeant, vulgo tamen propter arcanam quamdam scientiam ac moribus acceptam, quasi divini habentur. Militia eorum partim equestris, partim pedestris est. Equites habent Equos valde tractabiles, quos sine ulla adminiculis, etiam loricati insilunt. Hastas bene ponderosas circa medium manibus prehensas supra capita in hostem vibrant. Inter pedites quidam sunt sagati milites valde robusti, quos *Galeglacios* vocant, & tela pedalia securibus similia, eaque gemina, cultris tonsoriis acutiora, longiusculis hastilibus affixa gerunt, & totius Hibernici bellum fundamentum ac robur sunt. Secundum locum obtinent Pedites levis armaturæ machærophori, qui *Karni* dicuntur, & neminem occisum putant nisi capite truncatum. Tertio loco sunt cursores, quos *Daltinos* vocant, qui inermes incedunt & ministros se præbent equis. Totus autem tam equitatus quam peditatus, quoties ad manus venitur magna voce *Pharro Pharro Vittus* inclamat: & tibia utriculari loco tube utitur. Cenitanc Hibernici magnificè & opipare. Nam licet delicatis Artolaganis minime abundant, nec etiam ulla urbana in epulis lautitia adhibetur, mensas tamen habent, Bove, Porco, & alijs cibariis, prout temporum observatio exigit cumulatissime instructas. In epulis accumbunt lectulis positis. Primus in mensa locus tribuitur Matri familias, talari tunica, & sape crocata, bene manicata amictæ.